

ברכות - פרק ח' משנה ב'

הקדמה: מצוות חכמים שאדם ירחץ ידיו לפני אכילת לחם, היות והידים של אדם עסקניות הן ונוגעות ללא שימת לב במקומות מזוהמים וכו', ועוד משקין מטמאין כלי וע"ז חולקין בית שמאי ובית הלל במשנתנו אם צריך נטילה לפני מזיגת כוס או לאחריה.

בית שמאי אומרים – בית שמאי סוברים ואומרים
נוטלין לידיים – רוחצים ונוטלים ידים לסעודה
ואחר כך – ואחרי כן

מוזגין את הכוס – מוזגין יין לכוס לקידוש [בית שמאי סוברים שקודם יטול אדם ידיו לסעודה ולפני ברכת המוציא מוזג את הכוס ומקדש ואחר כך מברך המוציא על הפת, היות ובית שמאי חוששים שאם לא יטול ידיו לפני קידוש ישפוך תוך כדי הקידוש יין על הידים הטמאות וע"י המשקים האלו יטמא הגביע ואין לקדש על גביע שהוא טמא ולכן יטול ידיו קודם הקידוש וממילא ידיו טהורות גם בקידוש]

ובית הלל אומרים – ובית הלל חולקים וסוברים
מוזגין את הכוס – קודם מוזגין יין לכוס
ואחר כך – ואחרי כן

נוטלין לידיים – נוטלים ידים לסעודה [דבית הלל סוברים שמותר להשתמש בכוס שאחוריו טמאים ועדיף שיאכל בידיים טהורות את הפת]